

Bp. Dr. Lázár Piroska

DR LÁZÁR PIROSKA
BUDAPESTI
LEÁNY KÖZÉPISKOLÁJÁNAK

ÉRTESÍTŐJE

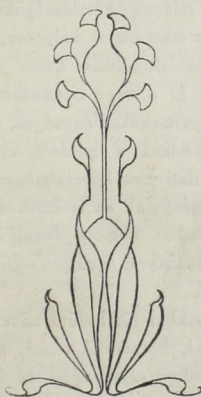
1918—1919

1919—1920

KÖZZÉTETTE:

DR LÁZÁR PIROSKA

IGAZGATÓ

M. J. gy.

BUDAPEST, 1920

I.

Iskolánk múltja.

Iskolánk a vele kapcsolatos internátussal 1907 szeptember havában nyílt meg három osztállyal.

Éveken át tartó tanulmányok és tervezetések, több egyetemi kitünőségünk tanácsai és buzdításai érlelték elhatározássá azt az eszmét, hogy iskolát alapítsunk, mely a kötelező tanításterv keretében lehetséges metodikai változtatásokkal, a hagyományos iskolai élet egyes hibáinak kiküszöbölésével és főleg megfelelő internátusi neveléssel segítse elő a nőnevelés tökéletesítését.

Az első lépés óta immár 13 év múlt el és megnyugvással állapíthatjuk meg, hogy mindabból, amit magunknak célul tűztünk ki, mitse kellett feladnunk, sőt abból igen sok dolog az állami közoktatási szervek körében is tért hódított.

Alapelveink megvilágítására elegendő idéznünk az iskola első prospektusából a következő sorokat :

„A társadalmi, politikai és gazdasági törekvések hatásai nem kerülik el az iskolákat sem. Ugyanazok az érdekek, melyek az állam társadalmi politikájában küzdenek, vivják harcaikat az iskolában, a nevelés kérdésében is.

A forrongásban lévő különböző nőnevelési áramlatokból ez az iskola munkájában irányadónak mindig azt tekinti, hogy *helyes erkölcsi felfogású, mély gondolkodású, művelt magyar leányokat* neveljen. Etikai felfogásra, mély felelősségérzetre akarjuk a leányokat nevelni, hogy az élettől ne csak élvezeteket várjanak, hanem ők maguk adjanak erkölcsi értéket létüknek. A tudás iránti vágy, a műveltség becsének megismerése, minden kötelességüknek örömmel való teljesítése töltse be lelküket; minden életmozzanatot helyesen, komolyan ítéljenek meg, emberszeretet, önzetlenség, nemes altruizmus hassa át őket, mert ez képezi az igazi kapcsolatot saját személyük és a nagy társadalom között.

A ránk bízott gyermekeket egységes, nemes jellemű, önálló nőkké akarjuk nevelni, kiknek gondolkodása a modern elméleti tudás magaslatán álljon és szemmel tartsa a gyakorlati élet követelményeit.

Tervünk, hogy leányaink az intézetben eltöltött időre, mint vidám ifjúkorra emlékezzenek vissza, amikor komoly tanulás, gyakorlati tevékenység, nyugalom és játék egészséges váltakozásával melegen érző, tisztán és élesen gondolkodó munkabíró emberré fejlődtek.

Gyorsan élő korunkban törekszünk növendékeinket távortartani mindentől, ami őket idegessé, sápkőrössá, koráretté tenné, hogy a gyermekek ne csak szellemileg legyenek képesítve az életben rájuk várakozó küzdelemre, hanem testi kitartásuk is megfelelő legyen. Egész nevelésünket áthatja a vallás, mert vallásos érzés nélkül valódi erkölcsösség elképzelhetetlen.

A tanítás gerincét azon tárgyak képezik, amelyekből növendékeink hazánkat, a magyarságot ismerik meg. (Magyar nyelv, irodalomtörténet, történelem, földrajz.) Nemcsak azért fontos ezeknek a helyes oktatása, mert belőlük hazaszeretetet merítenek — fölismerik, mit tart a magyar helyesnek, jónak, szépnek, mi az ideálja — hanem fontos gyakorlati szempontból is, mert megismerik népünk egyéniségét, annak a népnek jellemző tulajdonait, melynek társadalmát alkotni fogják és így az abban való boldogulás könnyebb lesz.

Különös tekintettel leszünk mindig a természettudományoknak (természettörténet, fizika, kémia, számtan, mértan) helyes, a modern tudományos igényeknek megfelelő tanítására, mert az emberiség hatalmas fejlődése pregnansan ez irányban halad."

Különösen a természettudományok által nyerhető természetes gondolatmenet elsajátítása, a lelket igazán nemesítő természetszeretet volt az a momentum, melynek hiánya a nevelésben — különösen a leányokéban — feltűnt. Mint már annyian, mi is éreztük, hogy az a sokat hangzatosított formális képzettség, melyet a humánus tárgyak tanításával vélünk elérhetőnek, tökéletlen, mert a lélek ösztönszerűleg sóvárog a természet mélyebb ismerete és megértése után. Iskolánkban ezért óhajtottunk a szokásosnál jelentősebb szerepet juttatni a természettudományoknak és igyekeztünk oly segítőtársakat megnyerni, akik szaktudományuknak nemcsak középiskolai anyagát ismerik, hanem annak a szellemét is annyira átérték és átérzik, hogy a tanításterv korlátai között is felülemelkednek a megszokott színvonalon.

A legnagyobb elismerés és kegyelet hangján kell itt megemlékeznünk néhai dr. Zemplén Győzőről, aki a cél nemes és szükséges voltának tudatában európai hírű tudását, genialitását teljes lelkesedéssel áldozta iskolánkban a fizika tanításának. Az a mód, amellyel ő a természeti törvényekbe tanítványait bevezette, iskolánkban mindenkor mintaképül szolgált. Mint olyan tudós, aki filozófiai magaslatról tekinti át tárgyának egész birodalmát, biztos kézzel ragadta meg mindig azt, ami növendékeinek figyelmét érdekelte. Tanítványaival nem egyszerűen közölte, hanem felfedezte azt, amit célul kitűzött és ezzel beléjük tudta oltani a természettudományos megfigyelés és következtetés képességét. Emellett azt vallotta, hogy a legbiztosabb tudás a legegyszerűbb eszközökkel érhető el. A tárgyahoz valóban értő tanító a mindennapi tárgyakkal sokkal szemléletesebbé tudja tenni mondanivalóját, mint a szertárok tökéletesített készülékeivel. Az iskola első fizikai felszerelését, amelyet ő a maga igényei szerint állíttatott össze, bizonyára nem egy fizikus tanár tartotta volna kicsinyesnek, pedig Zemplén Győző azzal sokkal többet tudott elérni, mint más a fényezett állványokra szerelt csillogó eszközökkel; mert jól tudta, hogy a tanuló figyelme a rejtélyes fényes dolgok között tévelyeg és éppen azt nem veszi észre, amit neki bemutatni akarunk.

Zemplén Győző műgyegetemi tanárságának második évében vált meg iskolánktól, melyet távozásával pótolhatatlan veszteség ért. A régi szálak azonban nem szakadtak el és Zemplén nagy elfoglaltságában is mindig szakított magának időt, hogy körünkben megjelenjék. Távozása után is a magunkénak éreztük őt és mélységes megrendüléssel vettük a hírt, hogy a haza védelmében hősi halált halt.

Zemplén Győző szelleme rányomta bélyegét az egész iskola akkori képére. A vele együtt működő tanárok öntudatlanul is mesterüknek tekintették őt és ebből oly harmonikus együttműködés fakadt, aminőt rendszerint célul tűzünk ki, de ritkán érhetünk el. Ennek a harmonikus munkásságnak hirdetője Zemplén Győző barátja, iskolánknak ma is nagyrabecsült tanára dr. Toborffy Zoltán, aki nagy tudásával, finom lelkületével, emberszeretetével kollégáinak és tanítványainak szeretetét, ragaszkodását szerezte meg. Az iskola többi tanárai: dr. Schmidt Mária, dr. Tóth Zsigmond orvos, Seres Gyula, Német László, Raáb Dezső ép úgy megtudták nyerni tanítványaik lelkét a tárgyaiknak, mint Zemplén Győző. Az a bánásmód, amelyet növendékeikkel szemben alkalmaztak, igazi ragaszkodást váltott ki.

Örömmel emlékezünk vissza mindenkor a gyakori kirándulásokra, amelyeken mint egy nagy család tagjai játszottak, bohóskodtak a tanulók mestereikkel együtt, hogy aztán pihenés-közben ott a szabad természetben ismerjék és szeressék meg a természet szépségét.

Tagadhatatlan, hogy iskolánk első időszakának ez az értékes harmoniája Zemplén Győző, Seres Gyula és Raáb Dezső halálával, majd Német László távozásával erős támaszait veszítette el, de az akkori szellemhez a háborús évek nehézségei és a forradalmak pusztításai között is hívek maradtunk.

Iskolánk az 1918—1919. és 1919—1920. iskolai évben.

Rendkívüli idők szokatlan jele, hogy eltérőleg a hagyományos iskolai szokástól, idei értesítőnkben nem egy, hanem két tanév történetére pillantunk vissza. Két szomorú nehéz esztendőre, melyben az iskola is katasztrófálisan együtt szenvedett a haza szomorú, nehéz sorsának minden változásával. Ma egy éve nem volt módunk rá, hogy a tanév lezárultával a szokásos kedves és tanulóságos módon megemlékezzünk az elmúlt tanév történetéről. Mert emlékezni ma egy éve bűnnek számított itt nálunk. Tilos volt a múltba visszaneézni, dőre és gonosz módon kiakartak törölni az emberek és főleg a gyermekek lelkéből mindent, amire emlékeztek, amit tanultak, ami szentségként élt lelkükben: az Isten, a haza, a király tiszteletét. Minden eszmét kiirtani, ami hosszú évszázadokon átszűrődve megnevesedett és helyébe tenni a vásári, új igazságokat. Legelső sorban és legerélyesebben éppen az iskolában igyekeztek megvalósítani terveiket, népszerűvé tenni eszméiket. A gyermek könnyen formázható lelkébe kitörülhetetlenül akarták belevésni tanaitak és ezen romboló munkájuk sajnos sok helyütt sikerrel is járt. Természetes, hogy a pajkosságra oly könnyen hajló ifjúság, sok helyütt örömmel fogadta a tekintélyek alól való felszabadulást s így a bolsevizmus mélyen, széles rétegeiben megfertőzte az ifjúság lelkét és bukása után az iskolának a legnagyobb eréllyel és tapintatossággal kellett hozzájárnia a gyógyítás munkájához.

A mi iskolánk jóval előnyösebb helyzetben volt e tekintetben, mint a főváros többi iskolája. Az iskolát csak május hó közepén kommunizálták és így kevesebb idejük és alkalmuk volt tanaik elvetésére. Az a modor, mellyel a bourgeois leányok érzékenységet számtalanszor megsértették, amellyel azt a tiszteletet, melyet az ifjúság az igazgatóról iránt érzett, lerombolni igyekeztek, visszataszító érzéssel töltötte el leányaink lelkét. Nálunk nem fejlődött ki a tanulók bizalmi rendszere, még pedig maguknak a leányoknak ellenállása folytán és nem volt semmiféle felvilágosító előadás.

Mégis az idei tanév kezdetén a legnagyobb eréllyel kezdtünk hozzá az újjáteremtés munkájához. A legmagasabb cél lebegett szemünk előtt. Nem elégedtünk meg azzal, hogy a bolsevista eszmék erkölcsnéküliségét bebizonyítsuk a tanítványok előtt, hanem egyszersmindenkorra ki akartuk irtani a lelkükből a kétely leghalványabb árnyékát is az iránt, mintha az eszme az igazság valami relativ, a politikai éráktól befolyásolható lenne. Egész életükre lelkükbe akartuk vénsni az Isten, eszme, a haza abszolút, örökös voltát. Ha saját erőnk elégtelensége és a mostoha viszonyok ezen célunk tökéletes elérését hátráltatták is, elérte e célt a rettenetes béke. Minden tanulónk lelkének legelkeseredettebb gyűlöletével és daccal gondol e békére és e gyűlölet és dac a hazafiságnak dús virágát keltette életré lelkükben.

A politikai fordulatokkal együtt a közoktatásügyi kormányzatban változások voltak. A kultuszminiszter átmenetileg Imre Sándor volt államtitkár, majd Huszár Károly lett, kit Haller István, a mostani miniszter követett. Dr. Erdőy-Harrach Béla és Fest Aladár tanker. kir. főigazgatók, kik szolgálati idejüket kitöltötték, nyugalomba mentek. Nem mulaszthatjuk el, hogy e helyen is meleg köszönetet ne mondjunk az intézetünk iránt tanusított jóakaratokért. Tankerületi főigazgatónk jelenleg dr. Pintér Jénő.

*

A közoktatásügy a bolsevizmus bukása után újra a magyar kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium hatáskörébe tartozik. Így újból a magyar nemzeti szellem uralkodik a tanításban. Ezen szellemnek megfelelően a tanártestületben változások történtek; azok az egyének, akik a bolsevista eszmenek hívei voltak, elhagyták iskolánkat.

A tanulók magaviselete, szorgalma, előmenetele teljesen megfelelő. Egy-egy osztályban kevés számú tanuló van, így a tanár megismerheti tanítványai egyéniségét, nem csak tanítja, hanem neveli is őket. Az iskola helyisége bérházban van. (V., Személynök-utca 21—23, fél- és

első emelet.) A helyiségek, valamint a különböző szertárak felszerelése méltóságos dr. Pintér Jenő főigazgató úr kijelentése szerint teljesen megfelelők.

*

Hivatalos látogatások. Méltóságos dr. Pintér Jenő főigazgató úr 1920 április 12-én tisztelte meg látogatásával intézetünket. Meghallgatta az V. osztályban a magyar nyelvi oktatást, a VI. osztályban a számtan tanítást, majd a főigazgató úr kérdezte poétikából a tanulókat és magas megelégedését fejezte ki. Ugyanekkor itt volt Oberle József a főigazgatósághoz beosztott tanár. A szakfelügyelő urak többször látogatták meg iskolánkat, minden alkalommal az egyes osztályokban teljes órákat hallgattak meg, hogy a tanítás menetéről meggyőződjenek. Itt voltak dr. Birkás Géza a francia nyelvi órákon a III., IV. és V. osztályban, dr. Baross Gyula az I., V. és kétszer a VI. osztályban a magyar órákat, dr. Méhes Gyula szakfelügyelő az I., II., V. és VI. osztályban a természetrajz tanítását több ízben hallgatta meg. Dr. Hankó Vilmos szakfelügyelő meghallgatta a IV. és VI. osztályban a kémia tanítását. Jeanplong szakfelügyelő az I., II., III., IV., VI. osztályban kétszer volt a számtan, a III. és IV. osztályban egyszeregyszer a természettan tanításakor. Dr. Varga szakfelügyelő minden osztályban meghallgatta a földrajz tanítását.

*

Az iskola évet 1919 szeptember hó 9-én kezdtük el és 1920 június hó 16-án fejeztük be. November, december, január, március hónapokban a fűtés miatt (a központi fűtőkészülék nem funkcionált) kályhákat kellett felállítanunk. Az I., II., III. osztályban hétfőn, szerdán, pénteken, a IV., V. és VI. osztályban kedden, csütörtökön, szombaton tanítottunk 8—1 óráig; egy-egy tanításóra tartama 40 perc volt. Melléktanítástárgyak tanítása délután volt. Az évvégi összefoglaló ismétlések június hó 17—22-ig voltak. A leányközépiskolák szervezete és rendtartása szerint előírt értekezleteket pontosan megtartottuk. Az intézet október hó 6-án, december hó 17-én, március hó 15-én és június hó 30-án szép ünnepséget rendezett. A záróünnepély műsora: Himnus: Énekeltek a tanulók. Végvári: Köszönt egy ember! Reisner Alice I. oszt. tanuló szavalta. Ünnepi beszédet mondott: Silbermann Erzsébet V. oszt. tanuló. Végvári: Erdély magyarjaihoz. Spitzer Olga III. oszt. tanuló szavalta. Végvári: Eredj, ha tudsz! Bér Katalin VI. oszt. tanuló szavalta. Az igazgató kitüntetésképpen felolvassa a jelesrendű tanítványok neveit. Szózat: Énekeltek a tanulók és a közönség.

Az iskola egészségi állapota kielégítő volt. 1919 szeptember havában a kerületi tisztí orvos megvizsgálta az iskola növendékeit, ellenőrizte a felmentéseket. Három járványos eset fordult elő. Az első osztályban az iskola év végén egy számarhurut, az V. osztályban egy kanyaró és egy vörheny, mindegyik enyhe lefolyású.

III.

A tanári testület működési köre.

A dr. Lázár Piroska budapesti leányközépiskola V., Személynök-utca 21. (telefon 83—03) fenntartója: dr. Lázár Piroska.

Tanulmányi tekintetben az iskola a vallás- és közoktatásügyi minisztérium és a budapesti tankerületi főigazgatóság vezetése alatt áll. A minisztériumi középiskolai ügyosztály főnöke, dr. Viszota Gyula tankerületi főigazgató, a M.T. Akadémia tagja. A budapesti tankerület főigazgatója: Dr. Pintér Jenő főigazgató, a M. T. Akadémia tagja.

Tanártestület:

Dr. Lázár Piroska igazgató, okl. középiskolai tanár. Szaktárgyai: magyar nyelv és történet. Tanított történetet a II—VI. osztályban heti 10 órában. Tanít 1907 szeptember óta; ebben az iskolában 13 éve. Lakik: V., Személynök-utca 21. sz.

A tanári testület rendes tagjai:

Kartal Emilné, az I. osztály főnöke, tanárértekezleti jegyző. Szaktárgyai: magyar- és német nyelv. Tanította a magyart az I., a németet az I. és II. osztályban, a háztartást az V.-ben heti 16 órában. Tanári szolgálati éveinek száma 2 év; ebben az iskolában 1 év. Lakik: V., Alkotmány-utca 8. sz.

Lakatos Jolán. Szaktárgyai: német- és francia nyelv. Tanította a franciát a III—VI. osztályban heti 11 órában és délután az internátusban heti 12 órában. Tanít 1916 óta; ebben az iskolában 4 éve. Lakik: VII., Wesselényi-utca 76. sz.

Machale Sarolta tornatanító intézeti nevelőnő. Tanította a tornát az I—V. osztályban heti 12 órában. Ebben az iskolában tanít 5 éve. Lakik: V., Személynök-utca 21. sz.

Dr. Nagy Anna, az V. oszt. főnöke. Szaktárgyai: magyar- és német nyelv. Tanította a magyart az V. és VI., a németet a III., V. és VI., az ókori irodalmat a III., V. és VI. osztályban heti 18 órában. Tanári szolgálati éve 2, ebben az iskolában 1 év. Lakik: VIII., Röck Szilárd-utca 28. sz.

Springer Margit, a IV. osztály főnöke. Szaktárgyai magyar- és német nyelv. Tanította a magyart az II., III., IV., a németet IV., az ókori irodalmat a IV. osztályban heti 15 órában. Szolgálati éve 4, ebben az iskolában 4. Lakik: VI., Eötvös-utca 31. sz.

Óraadó tanárok:

Beron Gyula a képzőművészeti társulat tagja, okl. középisk. rajztanár. Tanította a rajzt az I—VI. osztályban heti 8 órában. Ebben az iskolában tanít 4 éve. Lakik: II., Zárda-utca 34. sz.

Dr. Biró Ferenc főreáliskolai tanár. Szaktárgyai: földrajz, történet. Tanította a földrajzt az IV., V. és VI. osztályban heti 6 órában. Szolgálati éve 10, ebben az iskolában 4. Lakik: VI., Sziv-utca 12. sz.

Csemez Rózsa okl. k. énektanár. Tanította az éneket az I—V. osztályban heti 6 órában. Egy éve tanít. Lakik: VII., Dembinszky-utca 50. sz.

ikafalvi Dienes Teréz okl. rajz- és kézimunka tanár. Tanított kézimunkát az I—VI. osztályban heti 8 órában. Szolgálati éve 3, ebben az iskolában 1 év.

Dr. Herman Richárd ügyvéd. Tanított közigazdaságtant és jogot heti 2 órában. Egy éve tanít. Lakik: V., Kálmán-utca 15. sz.

Kerényi Hugó felsőkereskedelmi tanár. Szaktárgyai: földrajz, természetrajz, vegytan. Tanított természetrajzt az I. és földrajzt a III. osztályban Rozinczky Margit tanár helyett május havától heti 4 órában. Lakik: VII., Nyár-utca 10.

Kocsisovszky Pál főreáliskolai tanár. Szaktárgyai: természetrajz, földrajz. Tanított földrajzt az I. és II., természetrajzt a II. és V. osztályban Rozinczky Margit helyett május havától heti 10 órában. Lakik: Rákosszentmihályon.

Dr. Lázár Szilárd főreáliskolai tanár. Szaktárgyai: számtan, fizika. Tanított számtant az I. és V. osztályban Czukor Károly helyett heti 9 órában május havától.

Strasser Benő főreáliskolai tanár. Szaktárgyai: számtan, fizika. Tanított számtant a III. és V., természettant a III. osztályban Czukor Károly helyett heti 8 órában május havától.

Stern Vilmos okl. k. tanár. Szaktárgyai: számtan, fizika. Tanított számtant a IV. és VI., természettant a VI. osztályban heti 8 órában. Ebben az iskolában tanít 4 éve. Lakik: VI., Gyár-utca 36. sz.

Dr. Toborffy Zoltán egyetemi m. tanár, főreáliskolai tanár. Szaktárgyai: természetrajz, vegytan. Tanított vegytant a IV. és VI. osztályban heti 7 órában. Szolgálati éve 13, ebben az iskolában tanít 13 éve. Lakik: I., Budafoki-út 35. sz.

Zaymus Gyula r. kath. lelkész; vallástant tanított heti 2 órában. Lakik: V., Falk Miksa-utca 9. sz.

Friedmann Hírel izr. vallástanár. Vallástant tanított heti 6 órában. Lakik: Pécel.

IV.

Tanításanyag.

Az 1918 augusztus hó 10-én 141, 390. sz. a. kelt felső leányiskola tanítástervében előírt anyagot minden osztályban elvégeztük. Az olvasmányokra, könyv nélküliekre nézve, amennyire csak lehetett, a régi rendhez igazodtunk.

V.

A tanulók betürendes névsora.

1919—1920.

I. osztály.

Aczél Magdolna (jó), Aradi Alice (elégséges), Braun Ilona (elégséges), Dombrády Klára (jeles), Epstein Lenke (jó), Herzog Renée (jó), Lakos Magdolna (jó), Langfelder Irma (jeles), Látrányi Anna (elégséges), Lukács Erzsébet (jó), Nemes Ibolya (jó), Neumann Mária (elégséges), Perrutz Katalin (jó), Préger Katalin (jó), Reisner Alice (jeles), Róna Margit (jeles), Róth Magdolna (elégséges), Schwarcz Klára (jó), Steiner Stefánia (jó), Szabó Klára (jó), Szász Klára (jeles), Wellesz Anna (jó), Zala Klára (földrajz).

II. osztály.

Bermann Róza (jó), Blum Lili (elégséges), Burg Lili (jó), Deutsch Ilona (elégséges), Epstein Ilona (jeles), Jungreis Erna (jeles), Kárász Ibolya (elégséges), Kaufmann Katalin (jeles), Láng Magdolna (elégséges), Pártos Margit (elégséges), Pogány Matild (elégséges), Ródosi Laura (jeles), Stern Katalin (elégséges), Vajda Magdolna (elégséges), Winkler Laura (jó), Weinfeld Ibolya (jó), Zala Magdolna (történet), Zipser Klára (német, történet).

III. osztály.

Deutsch Klára (elégséges), Faragó Edit (elégséges), Faragó Lili (jeles), Fejér Klára (jó), Friedmann Erzsébet (elégséges), Gervay Magdolna (földrajz), Herzog Ibolya (jó), Löffler Jolán (elégséges), Róna Livia (jó), Salgó Ilona (jó), Schiffer Margit (jó), Spitzer Olga (jeles), Takács Katalin (elégséges).

IV. osztály.

Deutsch Anna (elégséges), Fonyó Margit (történet), Gönczi Anna (jó), Kelemen Erzsébet (elégséges), Kerekes Magdolna (elégséges), Kohn Erzsébet (ismétel), Kövári Margit (vegytan), László Sarolta (jó), Ney Katalin (jó), Pápai Anna (jó), Rédei Erzsébet (jó), Schneller Lili (elégséges), Spitz Ibolya (jó), Szigeti Erzsébet (jó), Sziklai Klára (jó), Weisz Julia (elégséges), Weisz Klára (elégséges), Weisz Magdolna (elégséges), Wigner Erzsébet (elégséges).

V. osztály.

Alsó Ilona (jeles), Bettelheim Olga (elégséges), Blumberger Erzsébet (jó), Edelstein Lili (jó), Ehrlich Ibolya (elégséges), Faragó Livia (jó), Federer Klára (elégséges), Fejér Erzsébet (jeles), Felsner Hedvig (jó), Fuchs Sarolta (elégséges), Grün Edit (jó), Glück Ibolya (jó), Iványi Julia (elégséges), Kardos Anna (elégséges), Klein Margit (jó), Klein Olga I. (jó), Klein Olga II. (elégséges), Král Lili (történet), Krausz Klára (jó), Merbl Anna (elégséges), Neumann Magda (jó), Schwartz Piroska (jó), Silbermann Erzsébet (jeles), Stignitz Elvira (magyar, német), Ullmann Olga (elégséges), Weiss Teréz (jeles), Wellesz Erzsébet (jó), Zinner Ida (elégséges).

(Jeles: legfeljebb egy jóval; jó: legfeljebb egy elégséggel.)

VI. osztály.

Bér Katalin (jeles), Blum Ibolya (jó), Décsi Magdolna (jeles), Fried Margit (történet), Heisler Teréz (ismétel), Israel Lenke (jó), Katona Zsuzsanna Margit (jó), Klein Ella (elégéséges), Merbl Edit (jeles), Vámos Erzsébet (elégéséges).

(Jeles: legfeljebb egy jóval; jó: legfeljebb egy elégéséssel)

VI.

Statisztikai kimutatások.

A tanulók száma. A rendes tanulók száma az iskolai év elején 122 volt, az iskolai év végén 111.

A vizsgálatot tett és osztályzatot nyert tanulók az osztályok szerint a következőképen oszlottak meg: I. 23, II. 18, III. 13, IV. 19, V. 28, VI. 10. Hat osztályban 111.

A tanulók vallása. Róm. kath. 7 (6·36⁰/₀), izr. 104 (93·64⁰/₀).

A tanulók anyanyelve. Magyar 110 (99·1⁰/₀), román 1 (0·9⁰/₀).

A tanulók nyelvismerete. Csak magyarul beszél 32 (28·83⁰/₀), más nyelven is beszél 79 (71·17⁰/₀).

A tanulók születésének helye. Budapesti 61 (54·95⁰/₀), vidéki 47 (42·35⁰/₀), külföldi 3 (2·7⁰/₀).

A tanulók szüleinek foglalkozása. Önálló gazda 4 (3·6⁰/₀), önálló iparos 8 (7·2⁰/₀), önálló értelmiség 32 (28·8⁰/₀), önálló kereskedő 32 (28·8⁰/₀), közalkalmazott 5 (4·5⁰/₀), magánalkalmazott 27 (24·3⁰/₀), egyéb 3 (2·7⁰/₀).

A tanulók szüleinek lakóhelye. Budapesti 91 (82·07⁰/₀), vidéki 20 (17·93⁰/₀).

A tanulók magaviselete. Jó 103 (92·8⁰/₀), szabályszerű 8 (7·2⁰/₀).

A tanulók előmenetele. Jelesrendű 19 (17·1⁰/₀) jó 42 (37·84⁰/₀), elégéséges 39 (35·1⁰/₀), bukott egy tantárgyból 7 (6·36⁰/₀), két tárgyból 2 (1·8⁰/₀), több tárgyból 2 (1·8⁰/₀).

A tanulók mulasztása. Az egész iskolai évben mulasztott tanítási órák száma 5789. Egy tanulóra átlag esik 52 mulasztott óra.

A tanulók beírása az 1920/21-iki iskolaévre 1920 augusztus hó 30—31-én és szeptember 1—3-án eszközölhető.

